

1 de febrer de 1986

Sr. Director de la
Revista "Quadern"
S A B A D E L L

Molt respectable Sr. Director:

La mort de Mn. Camil Geis va impressionar-me. No és pas que fos imprevisible. Però sempre és frapant i sempre arriba al cor la desaparició d'una persona estimada i admirada.

Mn. Camil era gironí com jo mateix. Recordo que, quan era bisbe de Girona i essent un dia al poble dels seus avant passats, vaig tenir ocasió de parlar d'ell i saber quelcom de la seva família. El Sr. rector de la parròquia parlà de Mn. Camil amb paraules de sincera veneració i cordial afecte. Malgrat la llunyania del lloc de residència, se'l recordava a Girona amb una estimació gens comuna.

Essent ja a Barcelona i en la primera visita que vaig fer als sacerdots de Sabadell, Mn. Camil vingué a saludar-me, junt amb Mn. Ernest Mateu, amb un afecte que em colpí. La trobada no fou ni formulària ni obligada: era la d'un antic amic prevere que saludava amb sinceritat afectuosa el seu bisbe. Una salutació sacerdotal, digna, senzilla, elegant, pròpia d'una sensibilitat indiscutible.

Perquè Mn. Camil Geis tenia aquella sensibilitat afinada que acostumen a tenir els poetes i els músics. En el seu esperit, la volada de la imaginació i dels ideals més dignes fàcilment hi fa estada. Per això el ben pensar, el bell parlar i l'estil just i acurat, amb un seny indescriptible -el seny gironí!- caracteritzaven l'ànima de Mn. Camil. D'altra banda, la gràcia del sacerdot i l'exercici d'un ministeri que sempre suposa un alt sentit de paternitat bondadosa i comprensiva perfilaven d'una manera definitiva la personalitat de Mn. Geis.

Nostre Senyor ha volgut obrir les portes del cel al que fou un gran sacerdot i un gran sabadellenc de soca gironina (un "gironí de Sabadell", si voleu). Mai més tornarem a escoltar les bellesharmonies que les mans de Mn. Camil arrencaven de l'orgue de S. Fèlix. La diòcesi ha perdut un gran capellà; però des d'ara té un nou intercessor davant Déu. Sabadell ha acomiadat un ciutadà il·lustre, que ha deixat un solc profund en la vida cultural i artística de la ciutat. Però el record de Mn. Geis serà viu en el cor dels amics i dels que l'han conegut. També en aquells altres que vindran; perquè la història de Sabadell parlarà d'aquell sacerdot, poeta, músic i escriptor que fou Mn. Camil Geis. Les col·laboracions literàries, publicades en la revista "Quadern" seran expressió d'un homenatge ben merescut: un homenatge que és una anella més en la llarga cadena de les persones il·lustres que han forjat, en els diversos camps de les activitats humanes, la història de Sabadell.

Per a mi, presentar aquest recull de treballs en memòria de Mn. Camil Geis, és un honor i també una col·laboració ben sentida.

Expressant-li els meus més sincers sentiments d'estima i consideració, resta affm.

+ Narcís Jubany

+ Narcís Jubany
Cardenal-Arquebisbe de
Barcelona